

בע"ה כו' בחשוון תש"ע
 13.11.2009
 גליון מס' 2576.

פרשת חיי שרה

"ויכולו השמיים" .. "ויכל אלוקים" ..

"...כי כל נברא והווה תכסוף ותכל תאוותו להידבק אל אלוהים חיים ברוך הוא. והרגש-תאבון זה ישנו גם בבלתי-נועע – כל אחד כפי שיעור הרוחניות אשר הטביע בו הבורא, כפי מה שצריך לקיומו ולתת שבח לבוראו, כאמרו "כל פעל ה' למענהו". אור החיים, במדבר ה', יב'.

חיי שרה – כז' בחשוון. מפטירין (מלכים א', א') "והמלך דוד", ומברכים החודש ר"ח כסלו ביום ג' וביום ד', ואין אומרים אב הרחמים והזכרת נשמות. כסלו – המולד יום ג', שעה 12 עם 15 דקות, 9 חלקים ולשעון ארץ-ישראל 6.56 זמן קידוש לבנה מתחיל ליל מוצש"ק, ה' בו, וסוף הזמן ליל ד', ט"ו בו. לוח א"י, הרב טוקצ'ינסקי.

שעור פרשת שבוע: אליאב לזר

ימי החול		שבת	
5.21	זמן תפילין/טלית	16.24	הדלקת נרות
8.48	סוף זמן ק"ש	16.30	מנחה א' 14.00 ב' 16.30
16.40←16.43	שקיעה		ערבית
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.30	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.01	צאת הכוכבים	16.10, 13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית		
		16.45	לימוד "בראשית"
7.30	שחרית נוער	17.19	צאת השבת

אחות תורנית השבת – הילרי יום-טוב

שבת
 שלום

נפלאות מתורתך

כרסה מתחילה בקניית מצרה וסופה בקניית נצרה

פרשתנו מתחילה ומסתיימת במשא ומתן עסקי. הראשון הוא קניית מערת המכפלה, והשני הוא קניית אשה ליצחק.

בניגוד לקניית המערה שנעשתה ב"לחץ זמנים" ובמחיר גבוה, קניית רבקה על ידי העבד, נעשית במתינות וללא לחץ, העלול להשפיע על תוצאות הקניה או על מחיר הנערה.

עבד אברהם מגיע אל ארם נהרים וממתין ליד באר המים. את בחירת הנערה הוא מבצע ע"י בחינת התנהגותה לבקשתו למים, לעניינינו אין זה חשוב אם מדובר כאן באות משמים או בבחינת התכונות המזכירות את אדונו – אברהם.

ברגע בו נבחרה הנערה מתחיל טקס הקניין. "וַיְהִי, כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגַּמְלִים לְשָׂתוֹת, וַיִּקַּח הָאִישׁ נָזֶם זָהָב, בְּקַע מִשְׁקָלוֹ--וַיִּשְׁנֵי צְמִידִים עַל-יָדֶיהָ, עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם". מתנה זו קבלה הנערה עוד בטרם יודע האיש מי היא ומאיזו משפחה. מתנה זו יתכן שתפקידה כמתנת שידוכין (חזקוני) או מה שאנו קוראים היום "דמי רצינות". ברגע זה כורע העבד ומתפלל לה' ומודה לו על ההצלחה שהאירה פנים, רבקה בשמעה מי הוא אותו העבד, רצה לבשר את הבשורה למשפחתה. מרגע זה ואילך נוטל לבן, האח, את הטיפול באורח וניהול המו"מ:

" וַלְרִבְקָה אָח, וַיִּשְׂמוּ לָבָן; וַיִּרְצֶה לָבָן אֶל-הָאִישׁ הַחוּצָה, אֶל-הָעֵין, וַיְהִי כִּרְאוֹת אֶת-הַנָּזֶם, וְאֶת-הַצְּמִידִים עַל-יָדֶיהָ אַחֲתוֹ, וַיִּכְשְׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי רִבְקָה אַחֲתוֹ לְאָמֵר, כֹּה-דָבַר אֵלַי הָאִישׁ; וַיָּבֵא, אֶל-הָאִישׁ, וְהִנֵּה עֹמֵד עַל-הַגַּמְלִים, עַל-הָעֵין. וַיֹּאמֶר, בּוֹא בְרוּךְ ה'; לָמָּה תַעֲמֹד, בַּחוּץ, וְאַנְכִי פְּנִיתִי הַבַּיִת, וּמְקוֹם לְגַמְלִים".

כאורח הכבוד מושיבים את העבד לאכול, וכאן מנצל העבד את יתרונו כאורח, איש מבני הבית אינו טועם לפני שהאורח התחיל לאכול: "ויישם לפניו, לאֲכַל, וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל, עַד אִם-דִּבַּרְתִּי דְבָרֶיךָ". כעת אין להם ברירה אלא להכנס למו"מ כשהם רעבים, המזון המגרה מונח לפניהם, ובלוטות הרוק כבר פועלות במרץ: "וַיֹּאמֶר, דְּבַר".

העבד מספר למשפחה את קורות אדונו (דוד אברהם), מתאר את עושרו, ומספר על יצחק שנולד לו לעת זקנה, פרטים אלו כנראה היו ידועים למשפחה בחרן, אלא שאי אפשר ללא תאור זה, ובנוסף למנהג, תאור זה מאריך את זמן ההמתנה לאוכל.

לאחר מכן מתאר העבד את המשימה שהוטלה עליו, העבד "משנה" מדבריו של אברהם שביקש: "אֶל-אַרְצֵי וְאֶל-מוֹלְדֹתַי תֵּלֶךְ", ואומר: "אם-לא אֶל-בֵּית-אָבִי תֵּלֶךְ וְאֶל-מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקְחָתְךָ אִשָּׁה לְבָנִי". לענ"ד אין כאן שינוי מדברי אברהם. המנהג הרווח עד היום בקרב הבדואים, והיה מקובל גם בעמנו בתקופות קדומות, הוא עדיפות בן הדוד בשידוך, ולכן בסיום נאומו היה יכול להוסיף: "וְאִם-לֹא הִגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל-יָמִין אוֹ עַל-שְׂמֹאל" ואין כאן סתירה כלל. העבד כמובן מציין שההשגחה הביאה את רבקה אליו, עוד בטרם פנה הוא למשפחתה, ומסיים בבקשה: "וַיַּעַתָּה אִם-יִשְׁכַּם עֲשִׂים חֶסֶד וְאֶמֶת אֶת-אֲדֹנָי הִגִּידוּ לִי".

הנוכחים כבר רעבים, ניחוח התבשילים גם עושה את שלו, והתשובה היא: "וַיַּעַן לָבָן וּבְתוֹאֵל וַיֹּאמְרוּ, מַה יֵצֵא הַדָּבָר; לֹא נוּכַל דְּבַר אֱלֹהִים, רַע אוֹ-טוֹב. הִנֵּה-רִבְקָה לְפָנֶיךָ, קַח וְלֶךְ; וַתְּהִי אִשָּׁה לְבָן-אֲדֹנָיךָ, כַּאֲשֶׁר דָּבַר ה'". על הקדמת לבן לבתואל אומר רש"י: "רשע היה וקפץ להשיב לפני אביו", אולם רד"ק כותב: "הקדים לבן לבתואל כי בתואל היה זקן ודברי הבית מוטלים על לבן". פירוש זה נראה יותר סביר, לאחר שאנו רואים את טרחתו הרבה של לבן בטיפול באורח. בדעת מקרא כותב יהודה קיל: הקדים הבן לאביו מכיון שהאח הגדול היה נמנה עם עיקרי המטפלים בנישואי האחות (כבר בחיי האב) מכאן "רבקה אחות לבן הארמיי", "מחלת בת ישמעל בן אברהם אחות נביות", "ואחות לוטן תמנע", וכן במעשה דינה אחיה הם המנהלים את ענייני מכירתה.

צודק בעקבות השם (והאין-שם) מן השמוע שצמר

מספרת צ'פי:

לפני שנים כשהלה הייתה ילדה, בצפון ירד גשם זלעפות, ובאזור שלנו - שום דבר. כנראה שהלה ספרה זאת לסבא שלה, אבא שלי ושל שעה, ישראל לב, והוא כתב להלה שיר בשם "תפילה לגשם". הנה הוא לפניכם – בתפילה לגשמי ברכה בקרוב!

תפילת גשם

אלקי, אלקי מרום,
שמע תפילה –
מילדת משק בדרום
ושמה הלה – :
בצפון, מטרות עוז
הרוז כל רגב –
ומהיע נפקד המקחוז
הקרדי נגב?...

הישבח לה יותר
מנגב – ירק נזיר?...
אנא אנא המטר
בעננה לא יכזיב...
תקנתנו, אלקי מרום!
להביע לה תהלה
עלי קמות בדרום,
מזמזמות תפילה...

מסיבת ר"ח כסלו

... "ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות..."

בכורות ותשועות בימי השם ובלאן הלה

מסיבת ר"ח כסלו תתקיים, אי"ה, ביום ב', א' דר"ח כסלו (16.11), בשעה 18:00 במועדון לחבר.

כולכם מוזמנים.

ברוריה גורן – ו. ותיקים

נשיט כבודן באקואן מונח (תאופה פאפנה צארון)

משחר ילדותנו אנו מוקפות באהבה, מחמאות ותשומת-לב על הסרטים, הסיכות, השמלות ושאר דברים שילדות מתקשטות בהן. לו נעמיד ילד על-יד ילדה תמודה ויפה, הוא יביט בשוויון נפש על כל המחמאות שהיא מקבלת, והוא...

וכך אנו גדלות ומתרגלות שרק לנו מגיעות המילים הטובות והמחמאות. מעניין מתי נחשוב שגם לבן-הזוג מגיעה מילה טובה.

מלבד זאת, לנו, הבנות, יש הזכות והשמחה להקים בית בישראל, לגדל ולחנך את הבנים לתורה, עבודה וקיום המצוות. יש בין הבנים שאנו מגדלים שקולם ערב ויודעים להתפלל בנחת רוח ובהתעלות, ואלה הופכים במרוצת הזמן לחזנים או בעלי קריאה מצוינים, ועל כך יקבלו מאיתנו "יישר-כח" גדול. ישנה עוד הזדמנות לבנים לקבל הכרה ואישור מהחברה על גדולתם בתורה ועל הצטיינותם במעשים טובים, והיא- בעת הבחירה לחתני תורה ובראשית.

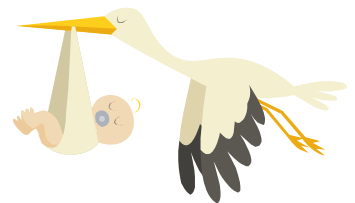
והנה קמה תנועת נשים שלא מסתפקת במה שחנן אותה ה', ובתפקידים הנעלים שהועיד לה ה'. נשים אלה החליטו שגם הן רוצות להיות חזניות ובעלות קריאה בתורה, והן רוצות לקחת לעצמן גם את המנהג היפה כ"כ במשק- הכתרת חתני תורה ובראשית.

ידועה האמרה – "כל הרץ אחרי הכבוד – הכבוד בורח ממנו". בואו נסתפק בתפקידינו שחנן אותנו ה' בהם, ונמלא אותם בנאמנות. ניקח דוגמא מארבעת האמהות שנותנות לנו עד היום את החיות וההמשכיות של הדורות בשלווה ובנחת, ונזכור ש"כל כבודה בת מלך פנימה" (תהילים מה', יד').

ענת פופה, יהודית מוסנלון.

מזל טוב!

לנחמה ואדו פולק

ולכל המשפחה

ברכת מזל טוב לבבית

להולדת הנינה

נכדה לרותי ובוקי

בת לדינה וברק אהלי

לעליזה שטיינמץ

ולכל המשפחה

ברכת מזל טוב לבבית

להולדת הנינה

בת למורן ודנה

נכדה לאורה ונמרוד עממי

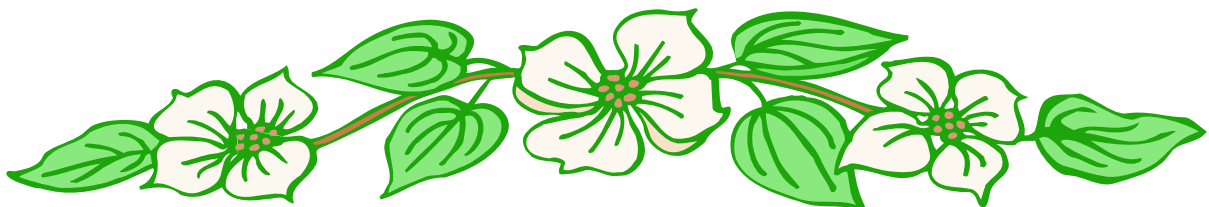
לפרלה וניסים דדון

ולכל המשפחה

ברכת מזל טוב לבבית

להולדת הנכדה

בת להדס ויחיאל

מהנצפה בחברת הנוער - נקודת חן

חברת הנוער, ב"ה, הומה בחניכות, ותיקות וחדשות שנקלטו השנה. לשמחתנו הרבה, השנה משפחות רבות מהקיבוץ הביעו רצון לארח חניכות, ואנו כבר רואים את ההרגשה הטובה איתן חוזרות החניכות לאחר סעודת ערב שבת. בהזדמנות זו, אנו רוצים לציין את משפחת ג'קסון דוד ושרה, שכבר למעלה מ-30 שנה מארחים חניכים מהנוער בביתם! יש חניכות שמחפשות את השקט והרוגע ומוצאות אותם דווקא בביתם של אנשים מבוגרים. תודה גדולה מאוד לכל המשפחות המארחות, ותיקות וחדשות, אנו מאוד מעריכים את פועלכם ואת הסבלנות הנדרשת מכם.

לקראת חנוכה, מארגנת שכבת י"א ערב משלהם, אליו יוזמנו כל הורי החניכות וכל המשפחות המארחות. זוהי הזדמנות נהדרת לעשות היכרות או להרחיב את ההיכרות בין המשפחות הביולוגיות לבין המשפחות המארחות. פרטים לגבי המועד ותוכנית המפגש יגיעו בהמשך.

בחודש האחרון קלטנו מדריכה חדשה לכיתה י"ב, הלא היא רננה גינזברג. רננה נכנסה לעבודה במרץ וכבר שקועה עד מעל ראשה בהכנת הבנות לקראת הברגיוות, הכנת הבנות לקראת שנה הבאה (צבא/ש"ל) וביתר הצרכים השוטפים של כיתה י"ב. בכך היא מצטרפת לארבע המדריכות, בנות ש"ל, שעובדות במרץ רב כבר מתחילת השנה: שירה, אלירז הדר ומור המפעילות את השכבות לפי נושאי התכנית החינוכית השנתית. הפעילות שלהן מלווה את החניכות מדי יום במפגש בארוחת ארבע ומדי שבוע בפעילות השכבתית. כמו כן, כל מדריכה נמצאת בקשר אישי שוטף עם החניכות שלה ובכך מהווה עבורה כתובת לפנייה בכל עניין ובקשה. כל זאת בנוסף להחזקת סדר יומן של החניכות, מההשכמה עד לכיבוי אורות. על קצה המזלג ניתן לחוש בעומס של העבודה המוטל על המדריכות. ופעם בשבועיים כאשר נשארים שבת, הן זוכות להפוגה קלה בארוחת המשפחתית- אצל המשפחות המארחות שלהן. תודות למשפחות המארחות של המדריכות!

ועוד בעניין השבתות: מדי שבת וכחלק מהתוכנית החינוכית, חשוב לנו להפגיש את החניכות עם סיפורים מהחיים של החברים, התושבים וצעירי הקיבוץ. עד כה התארחו אצלנו לשיחה חברים, צעירים ותושבים רבים שכל אחד בא לחלוק סיפור מחייו או התנסות שחוה או ששמע ושיש בה מסר למסור. המפגשים הללו מיוחדים מאד והרווח בהם כפול: גם לחניכות שמכירות באופן אישי סיפורים של חברים וגם לחברים עצמם שמזדמן להם מפגש אחר עם החניכות, וכל זה עוד לפני שהרווחנו את המסר שנמסר על ידי העברת השיחה. אנו מודים לחברים הרבים שהגיעו עד כה לשיחות והעשירו את החניכות בחוויות שונות ומלמדות. חברים שמעוניינים לחלוק אתנו את סיפורם - מוזמנים לפנות לחגית מולגן המל לתאום.

התחום הלימודי מאוד חשוב לנו, כי הוא אחת המטרות החשובות של החניכות וגם שלנו. אנחנו משקיעים מאוד בסיוע הלימודי לבנות, הן ע"י המדריכות, הן ע"י סטודנטיות בשכר והן ע"י חברים מהקיבוץ. השנה אנו מתברכים באופן מיוחד בחברים שמתנדבים ללמד את הבנות. כאן המקום להודות מאוד לכולם. אנו מאוד מעריכים זאת, והחניכות מרוויחות מכך. נשמח להצטרפות של חברים נוספים. הקיבוץ הוא הבית האמיתי של חברת הנוער. ללא הקיבוץ אי אפשר היה לקיים את המקום הזה.

ענת ליפמן, רחקה, דד'י, חלית וצד'ית.

ברכות חמות מכל הלב לבוגרת חברת הנוער זהבה אלמו

שמשרתת זו השנה השניה במסגרת ש.ל. במעון לנשים מוכות בירושלים.

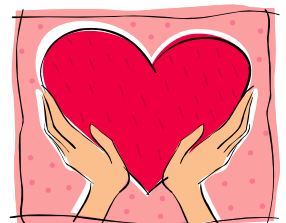
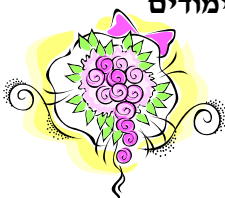
בשבוע שעבר נבחרה זהבה מכל בנות הש.ל. בירושלים, וזכתה באות הצטיינות

על עבודתה המסורה והמקצועית מראש עיריית ירושלים.

זהבה מתכוונת לסיים את שנת השירות השניה, ולעשות השלמות לימודים

לקראת צאתה ללימודי תואר באוניברסיטה.

זהבה מוכיחה הלכה למעשה שאין דבר העומד בפני הרצון!

מזמורנו של מנהל הקהילה

"שיר מזמור"

ישיבת המזמור האחרונה (מזכירות מורחבת של הקיבוץ הדתי), התקיימה בעין הנצי"ב לפני כשבועיים. בישיבה נדונה בין השאר שאלת הצטרפות המושב השיתופי שדמות מחולה לתנועת הקבה"ד, שתוכרע במועצת הקבה"ד (ראה להלן). נמסר על חילופי עורכת עמודים, וכן חזרתו של צביקי פורת לתפקיד מרכז המשק של הקיבוץ הדתי. דווח על תעודת הוקרה שקיבלה התנועה מידי נשיא המדינה בגין מפעל קייטנות איל"ן, ונמסרה סקירה על גרעיני יג' של בוגרי קבה"ד בעיירות פיתוח (גרעיני יג"ל). יוחד מקום לדיווח משבת רבנים, ונמסר סדר היום של מועצת הקבה"ד שתתקיים בעוד כמה חודשים, ותעסוק בעיקר באופי התנועה המתרחבת עם מגוון אופיים של הקיבוצים ההולך וגדל. המועצה תנסה להגדיר את "תעודת הזהות של הקיבוץ הדתי", ותביא להצבעה את כניסת המושבים השיתופיים – בני דרום, ניר עציון, משואות יצחק, ושדמות מחולה. למעוניינים – פרוטוקול מפורט של הדיון במזמור ניתן לקבל במשרדי (אצל רכטי).

"יעל שיר לכיתה אלמונית"

ספק רב אם עלי מוהר ומשה וילנסקי, בשירים האלמותי, דמיינו לעצמם שבשנת 2010 עדיין יהיו מילותיו וניגונו על כיתת כוננות "בשומרה על שדה ועל כפר", רלוונטים מתמיד. ובכן, כדי שהכיתה לא תהיה אלמונית כל כך צריך לחדש את פניה. אנו נערכים לקראת בנייתה המחודשת, ולקראת אימון מתקרב. לוחמים קרביים "איתנים כאבני גזית, שנשמתם להבה, ודגלם אהבה" מזמנים להצטרף. לפרטים, נא לפנות לדובי ג' או אלי ונגייס אתכם באהבה.

ובליבה חומה

בימים אלה שפריצת חומת ברלין ההיסטורית מככבת בטלוויזיה, ומסמלת את השלום והחופש, אנו ממשיכים בבניית חומות, לצערנו. הכוונה לחומות ממש (בטון או פלדה) שיוצמדו "וידבקו" לקירות מבני הגיל הרך, על מנת לשפר את המיגון לקראת "הסיבוב הבא". בסיוור אישי בין החומות שערכתי עם מנהלת הגיל הרך, בקיבוצים שכבר עשו כך, זה נראה נסבל עד בינוני. הבנייה על ידי פיקוד העורף תחל בקרוב, ושוב נראה באזור הגיל הרך בטונים, וקרשים, פועלים ולכלוך. מה לא עושים למען בטחון ילדינו....

מה שבטוח-ביטוח

חברינו מתארגנים לקראת השינוי. יש המעלים מחשבות על קניית רכב, או משהו דו-גלגלי וכדומה. חשוב לזכור שכל רכב הנע ברחבי הקיבוץ (בודאי גם ברחבי המדינה...) חייב בביטוח לסוגיו השונים. אגא, הקפידו על כך, כדי למנוע אי נעימות.

המוציא בפועל

חברים אשר מעוניינים להוציא סכום כסף גדול (50,000 ₪ ומעלה) מפקדונם – חסכוניותיהם אשר בקיבוץ, מתבקשים לתאם זאת מראש עם מוטי הגזבר.

מנהיגות אמצע החיים

קורס "מנהיגות אמצע החיים" – נפתח על ידי הקבה"ד, ומועבר על-ידי המנחה ניתאי מלמד. אנו תרמנו לקורס ארבעה חברים "באמצע החיים" – בניה, דני ל, חגית אפ, וסנדי. מדיווחים לא פורמליים עולה כי אכן ניתאי באמת מלמד, והמשתתפים אכן נהנים ומתכוננים. (כל שטר – שוברו בצידו... והמבין יבין..).

"מי האיש החפץ חיים?"

מיודענו, חיים חורב, התברואן של המועצה, מטפל בכל מפגע תברואתי לפי קריאה. חלק מתפקידו הינו שירות שהמועצה נותנת, וחלק אחר מפעילותו היא תמורת תשלום. למען עשות סדר בנושא, נבקש מכל מי שחפץ בביקור של חיים (לטיפול בפרעושים, זבובים ושאר מרעין בישין..) להזמינו רק דרך בנימין סלנט, ולא באופן אישי.

"כאבי בטן" - הכסף יענה את הכל?

אנו נערכים לקראת שינוי השיטה בעוד חודש. אין ספק שהמעבר מבלבל, ומכניס קצת אי שקט. דומני שכולנו היינו רוצים לראות את העשייה הקהילתית בסעד ממשכה, גם אחרי המעבר לתקציב מבוסס משכורת. נשתדל להמשיך ולהיות בקבוצת הקיבוצים שלמרות השינוי, יודעים חבריהם להמשיך לתרום מעצמם, מזמנם ומכישוריהם למען הכלל, מתוך מוכנות, ומתוך שמחה של עשייה. אם נשכיל להיות כאלה, תמשיך האווירה הטובה השוררת אצלנו, ותתעצם חדות העשייה.

מאידך קל מאד למצוא עצמנו, מבלי משים נגרים לאפשרות השנייה, שללא תגמול, אין נכונות לעשות דבר, וכל בקשה להתגייסות נענית בשאלה - כמה משלמים על זה?? שומר נפשו ירחק... ובחרת בחיים.

כספו-מים

במסגרת הערכות להיטל הבצורת קבלתי במייל "הצעה" מעניינת. על הניאגרה יש הוראות הפעלה על ידי העברת כרטיס אשראי והקשת קוד אישי, לחיוב חשבון הבנק הפרטי. פטנט שרק יהודים יכולים להמציא, וכנראה שיהיה עוד מישהו שיעשה מיזם כזה באמת, אם הקב"ה לא יפתח מספיק רחב את שערי השמים....

ויסעו או ויחנו

מתברר שלפעמים יש סתירה בין השניים, והחניות הרבות והבלתי מבוקרות בצידי הכבישים הפנימיים בתוך בסעד יוצרות מפגע טורדני, גם לנסיעת מכונית הזבל. הובהר לנו שלהבא היא פשוט תסתובב ולא תיכנס לפנות באותם מקומות שבהם הכניסה נחסמת.

ואם על חסימות דיברנו - החזרנו את המחסומים שהיו בחלק מכבישי הקיבוץ עד "עופרת יצוקה". היינו אז נאיבים וחשבנו ש"אוטוטו" בונים ממדי"ם, ואין טעם שוב לסגור את הדרך בפני משאיות הבטון שבדרך. אבל האוטוטו חולף לאיטו, והנהגים לעומת זאת חולפים מהר, מהר מדי.

לאלה הפוקדים את משרדי בנושאי בטיחות וחניות בדרכי המחנה אומר שישנה תוכנית אב לטיפול בנושא. כסף כבר ביקשנו (זה לא אומר שנקבל..), אבל כרגע עד סיומו של פרויקט הממדי"ם, מה שיש לעשות זה להעיר, לעורר, ולנדנד לאותם אלה שלא מתחשבים, חונים היכן שלא צריך, ונוסעים במהירות שלא צריך.

"ואתה פה עמוד עימדי"

לכל מי שחשקה נפשו בלימוד תורה קצר בבוקר (35 דקות), אחרי שחרית, מוזמן לקבוצת "עמוד יומי" - לימוד משותף של עמוד יומי בגמרא. התחלנו השבוע מסכת תענית. תה/קפה באחריות בני ג'. מוזמנים.

"חברים שאכפת להם"

כך הגדיר עצמו הכותב של מכתב קצר שהונח על שולחני. אגב, הסכמתי עם חלק מהנאמר - לא עם הסגנון. למען הספר ספק - לא היה כאן מידע מסווג או רגיש כלשהו ולכן מצאתי עצמי תמה ושואל - האם "חברים שאכפת להם" זהו תואר גנאי, שיש להתחבא מאחוריו? כמה חברים כאלה מדובר? שאר החברים הם כאלה ש"לא אכפת להם"? מה יותר נקי ונכון ושקוף מלהזדהות? בהנחה שאני טיפוס די רגוע, אבקש בכל לשון של בקשה שמי שמעוניין להעלות בעיה מסוימת, יעשה זאת באופן שאוכל להשיב לו, להזמינו לשיחה, או לברר דבריו טלפוניית.

וכמו תמיד - מסיימים בשמחה

איתמר סימון הודיע על חתונה עם בח"ל אסנת כובשי מירושלים (מוכר?). החתונה תתקיים בסעד, ב- כז' שבט, 11.2.10. מזל טוב לזוג ולהורים.